

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209486
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317209486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariány Muránskej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu J. P., nar. XX.X.XXXX, A. X, XXX XX W., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, AK Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 15Csp/252/2017-40 zo dňa 20.02.2018 v spojení z doplnčacím rozsudkom č. 15Csp/252/2017-43 z 12. 03.2018, jednodhlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti .

Mení výrok o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa ma nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 250 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Doplnčacím rozsudkom súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Trovy stranám konania nepriznal.

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §2, §3, Zák.č. 250/2007 Zb. a čl. 1, 2, 6 Smernice rady č. 93/2013/EHS z 05.04.1993. Uviedol, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu medzi stranami sporu a porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného. Žalobca požadoval primerané finančné zadosťučinenie, ktoré posudzoval z pohľadu dĺžky trvania závadného stavu objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom i spoločenskom živote žalobcu. Základ nároku považoval za daný. Pokiaľ išlo o výšku finančne primeraného finančného zadosť učinenia považoval sumu 250 Eur za primeranú a dostatočnú satisfakciu, keďže poplatok obsahujúci zmluvu o úvere bol vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nebolo zrejme či 2/3 tohto poplatku žalobca aj skutočne žalovanému plnil. Vychádzal aj z ustálenej judikatúry a preto považoval túto sumu za primeranú. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. §255 ods.2, §262 ods.2 CSP. Následne vydal aj doplnčací rozsudok v ktorom rozhodol tretím výrokom tak, že žalobu o zaplatení sumy 250 Eur zamietol. Odôvodnil tým tento doplnčací rozsudok, že vyhovel žalobe len čiastočne uplatnená bola suma 500Eur, rozhodol o tom, že priznal žalobcovi 250 Eur a preto v tejto prevyšujúcej časti 250 Eur žalobu zamietol.

4. Vo vzťahu k výroku o trov konania podal odvolanie žalobkyňa, ktorá uviedla, že nesprávne bol aplikovaný §252 ods. 2 CSP. Poukázala na to, že nárok žalobcu bol priznaný po úvahe súdu a v týchto prípadoch nejde o pomer prevažujúcej miery úspechu strán ale je potrebné aplikovať §2624 ods. 1 CSP s ktorého je zrejmé, že ak súd určí nárok podľa svojho odhadu má nárok úspešná strana na 100% z

priznaného prísudku pretože v podstate bola úspešná. Navyiac poukázal aj na publikáciu Ševček, Ficová, Baricová a spol. CSP komentár Praha CHB/2016 str. 927, kde sa tá situácia rieši. Rovnako citoval rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Vo svojom odvolaní proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd podľa jeho názoru pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať úspešnosť toho- ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Nie je vylúčené, aby súd po zvážení všetkých okolností, aj napriek úspechu v konaní, odmietol finančné zadosťučinenie priznať. Ide v tejto súvislosti o náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že neprichádza do úvahy uvedenie veci do pôvodného stavu, resp. zrušenie rozhodnutia. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobcu tým, že mu finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Takisto je otázne, či je právne prípustné priznať právnu ochranu tomu, kto sám právo porušuje. Z predmetnej zmluvy už bolo priznané žalobcovi bezdôvodné obohatenie a nie je dôvod na to, aby mu bola priznaná ďalšia suma. Žalobca plnil veriteľovi len to, s čím spočiatku súhlasil a bol o tom dostatočne informovaný, preto žalovaný tvrdí, že žiadna ujma mu vzniknúť nemohla. Žalobca relevantne neodôvodnil nárok na finančné zadosťučinenie. V súvislosti so spôsobom vyčíslenia finančného zadosťučinenia žalovaný zdôrazňuje, že vyčísľovať nemajetkovú ujmu s ohľadom na majetkový nárok nie je možné. Žalovaný priznaný nárok považuje za neprimeranú ochranu spotrebiteľa, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu, v dôsledku čoho je hrubo porušované právo na spravodlivý súdny proces ako i nevyváženosť práv a povinností, ku ktorým sa dlžník v dôsledku zmluvy o úvere zaviazal. Podľa týchto dôvodov navrhol žalovaný podanému odvolaniu vyhovieť.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že žalobca nepostupoval z odbornou starostlivosťou. Konštatoval to Okresná súd v Humennom a potvrdil to aj Krajský súd v Prešove a preto základ nároku je jednoznačne daný. Pre vznik tohto práva sa nevyžaduje aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Navrhol rozhodnutie vo veci samej, ako vecne spravne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Krajská súd v Prešove ako súd odvolací podľa ust. §34 CSP prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v §378 a nasledujúcich CSP a zistil, že odvolanie žalobkyne vo vzťahu k výroku o trovách konania je dôvodné ale odvolanie žalovaného vo veci samej nieje dôvodné. Súd prvej inštancie vo vzťahu vo veci samej zistil skutkový stav a na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Vec aj správne právne posúdil a ani na týchto záveroch sa nič nezmenilo v štádiu odvolacieho konania.

8. Z obsahu spisu je zrejmé, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úveru. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 18.4.2016 č.k. 18C/75/2016-27 súd zistil, že bolo rozhodnuté o určení, že poplatok, ktorý zodpovedá 2/3, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Krajský súd v Prešove dňa 27.2.2017 tento rozsudok potvrdil.

9. Dňa 2.2.2018 došlo súdu vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 771,- eur. V zmysle rozhodovacej praxe súdu suma 621,39 eur predstavuje ujmu, ktorá vznikla na základe nekalého konania žalovaného, ktorý do zmluvy zakomponoval neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorej žiadal prijať plnenie.

10. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je aj povinnosť upravená v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrániť

spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkých spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

11. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

12. Ako už bolo uvádzané, v konaní Okresného súdu Humenné sp.zn. 18C/75/2016 bol úspešný. Žalovaný dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, nepochybne pri uzatváraní kontraktu so žalobkyňou nedodrжал zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobkyňa sa z tohto titulu voči žalovanému úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné konštatovať, že takéto konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur, tak ako to správne určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal v súlade so zákonom. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

13. Vo veci samej proti rozsudku, ktorý podal odvolanie žalovaný potvrdil rozhodnutie ako vecne správne podľa §387 ods. 1, 2 CSP.

14. Vo vzťahu k výroku o trovách konania súdu prvej inštancie poukazuje odvolací súd na čl. 4 spojený s ust. §255 ods. 1 CSP a hoci nová právna úprava neprevzala znenie §142 ods.3 OSP s komentára vyplýva, že je potrebné vychádzať z obdobnej filozofie výška plnenia v tomto konaní bola závislá od úvahy súdu. Z tohto je zrejmé, že nie je pre priznanie v plnej náhrade trov v tomto prípade podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany. Súd prvej inštancie posúdil nárok podľa hmotného práva a dospel k záveru na ustanovení výšky, ktorá závisela od úvahy súdu a preto žalobca bol úspešný v prísudku v rozsahu 100%. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil a priznal nárok žalobkyňi voči žalovanému v rozsahu 100% k prisúdenej istine uvedenej vo výrokovej časti podľa ust. §388CSP. Priznal jeho nárok na náhradu trov celého konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené z prísudku po právoplatnosti tohto konania (§396 ods.2 a §264 CSP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).